

indsførte i den sidste Krigsskatlov, nemlig at Brugeren udreder $\frac{2}{5}$ og Eieren $\frac{3}{5}$. Det er vanskeligt at godtgjøre, hvad der er det Rette, enten $\frac{2}{5}$ og $\frac{3}{5}$ eller $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$, navnlig naar Forskjellen ikke er større, og jeg har derfor anset det for rigtigst at holde fast ved de Bestemmelser i saa Henseende, der engang tidligere have vundet Rigsdagens Bifald. — Med Hensyn til § 1 er der endvidere af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) reist en Indsigelse mod Tiendens Beskatning som Hartkorn, da dette efter hans Formening fjerner sig altfor langt fra Indkomstsikkens Principer. I saa Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at denne Bestemmelse ogsaa er den samme som den, der findes i de tidligere Krigsskatlove, og jeg antager, at den er kommen ind deri for, som en Pendant til Hartkornskatten, at opkræve et tilsvarende Beløb i det samme Forhold, som der ved Landsskatteanordningen i sin Tid krævedes af Tienden, dels efter tiendehdende Hartkorn og dels efter matrikuleret Tiendehartkorn. — Den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 3die Valgkreds (Meergaard) anførte en meget væsentlig Grund for ikke at gaae bort fra denne Maade at beskatte Tienden paa, nemlig, at den Indtægt, som endeel Hartkornbrugere have ved, at de selv eie deres Tiende, ellers ofte vilde gaae fri for Beskatning, da den meget let vilde blive overseet af Sogneforstanderskaberne, naar de skulde paaligge de forskjellige Jordbrugere 3 pCt. Skatten af de Indtægter, som de havde af andre Kilder end Jordbrug, hvorimod de langt lettere ville blive opmærksomme paa denne Indtægt, naar den kun fremtræder som Embedsindtægt, og det er derfor i Lovudkastets § 4 ogsaa foreslaaet, at de Tiender, der tilfalde Geistligheden eller andre Embedsmænd som Embedsindtægt, skulde regnes med til den Indtægt, hvoraf der svares 3 pCt. Skat. — Hvad dernæst angaaer den Fordeling, der i Lovudkastet er fulgt med Hensyn til Paalaget af de forskjellige Beløb paa Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landet, da antydede jeg allerede ved Lovudkastets Forelæggelse, hvorledes man var kommen til disse Beløb, idet man var gaaet ud fra, at en Hartkornskrigsskat, lig den, der sidst blev paalagt og som her

foreslaaes til 3 Rd. 24 Sk., vilde, naar man saae hen til den Byrde, der blev lagt paa Hartkornet derved, at man, efter hvad Regjeringen dengang forudsatte vilde blive Tilfældet, kun erstattede de i Henshold til den foreløbige Lov af 12te December f. N. udskrevne Heste med et Maximumbeløb af 150 Rd., — at en saadan Hartkornsskat i Gjennemsnit vilde svare til et Indkomstsikkebeløb af 3 pCt. Paa samme Maade kom man til Summen 540,000 Rd. for Kjøbenhavn, som netop udgjør 3 pCt. af det Beløb, hvoraf der ifjor var opkrævet Indkomstsikkat. Vanskeligheden bestod i at finde, hvormed der skulde lægges paa Kjøbstæderne, idet man for disse Vedkommende ikke har Lister over den supponerede fulde Indtægt. Ved Beregningen af dette Beløb troede man at burde gaae ud fra det Beløb, der var lagt paa Kjøbenhavn og fordele det paa Kjøbstæderne i Forhold til den Maalestof, man tidligere har brugt, nemlig dels Folketallet og dels Assurance-summen; men dernæst har man troet som et nyt Moment at burde medtage, hvad man i Lovforslaget med et Ord har kaldt Kjøbstædernes „ordinære Indtægter“, det vil sige, de Indtægter, som de forskjellige Kjøbstæder have, dels ved personlig Paaligning paa Kommunens Indvaanere, dels ved Paaligning paa de faste Eiendomme, dels ved Indtægter af Næringsbeviser, Borgerstabsgebyrer o. s. v., og endelig ved Indtægter af Kommunens Aktiver. Dette er hvad man har forstaaet ved „ordinære Indtægter“, og som man har meent maatte afgive idetmindste et væsentligt Moment til forholdsviis at bestemme Skatteevnen i de forskjellige Kjøbstæder. Hvis man havde foretaget Fordelingen alene efter de ordinære Indtægter, vilde der til et Beløb af 540,000 Rd. for Kjøbenhavn have svaret et Beløb af omtrent 440,000 Rd. for Kjøbstæderne; men man maatte indrømme, at den personlige Beskatning i Kjøbstæderne nok tør antages at være endeel høiere, end den tilsvarende personlige Beskatning i Kjøbenhavn, selv om man tager Hensyn til de høiere Afgifter, der i Kjøbenhavn svares af faste Eiendomme, og som ganske vist paa forskjellige Maader ogsaa falde Brugerne til Last. Man har derfor nedsat Beløbet 440,000 Rd., som